

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LISTOPAD 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 11

Citát inspirující:

... je hodně lidí, co píší básně, ale jen málo je básníků ...

Jiří Sehnal – Vůně kamene

Josef Jindra

Podzimní motivy

(úryvek)

**V pastelovém loži podzimu
v poledním slunci
usínám
chvilku mě neruš – světe**

DALŠÍ PANÍ SPISOVATELKA

V minulých měsících vzbudila rozruch kniha jedné známé mediální hvězdy a herečky. Autorce byla věnována značná publicita. Nevím, zda kniha mizela z pultů našich knihkupectví či tam ještě dnes polehává. V každém případě se ona autorka pasovala do role další úspěšné spisovatelky.

Literární časopisy, alespoň ty, které se dostaly ke mně, už o knize psaly mnohem zdrženlivěji. Nic proti tvůrcům zveřejňujícím svůj deníček, jistě řadu lidí zajímá, co právě dělá ona vítězka soutěže MISS či jak se na problémy např. tučňáků dívá nositel ocenění TýTý, Slavíků, či hokejista s tučným kontem v bance. Možná že skutečně jejich tvorba je v této chvíli žádána a co si žádá trh, to se prodá a je tedy vhodné k vydání. Lze ale mluvit u všech těchto projektů o literatuře s velkým L. Je to zcela určitě oddychové čtení, a někdy je dobře, že čtenářky (těm je kniha určena především) čtou alespoň něco. I já si občas přečtu nějaký ten bulvár, ale ... snažím se rozlišovat. Pokud je pro čtenáře vrcholem četby takováto „literatura“ pojednávající o tom, že ten žije s tím, ta nejraději vaří to a ten hubne tak, potom začínám mít obavy o další budoucnost psané kultury.

On i deník může zaujmout, může být za mnoho let či století dokladem o životě společnosti, vývoji životních postojů a poznatků, ale může být také tlacháním o každodenních banalitách, přežvýkávající stokrát přepisovaná moudra, rádoby moralizující a učeně se tvářící.

Nic proti oné herečce, mimochodem jako herečku ji mám rád a vzpomínám na řadu rolí, které ve filmech či v televizi ztvárnila, ale ... četl jsem kdysi knihu Miloše Kopeckého, herce velkého formátu, byla dost objemná a musím říct, že jsem ji přečetl rychle a dalo by se říci „jedním dechem“. Dozvěděl jsem se mnoho zajímavostí z období jeho dětství (matka židovka ; u této autorky babička) či duševní choroby, ale také jsem měl možnost poznat Miloše Kopeckého jako autora povídek. A zde je ten rozdíl, když vedle sebe postavím ony dvě knihy. Myslím si, že o knihu Miloše Kopeckého bude zájem, a to nejen proto, že byl velkou osobností českého divadla a filmu druhé poloviny 20. století. O knihu oné nové spisovatelky, domnívám se, za pár let zájem značně ochabne, i když je možné, že po úspěšném prvním díle, vychrlí ještě dalších x pokračování (jako ono reklamní Na českém pohřbu 33). A za pár let po takové knížce nešťekne ani pes. A bude to dobře?!

Václav

VÍTE, ŽE...

- Nové Noviny v pátek 13. října uveřejnily fotografii s popisem ze křtu knížky Skorkovnik Jarmily Novotné v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně.
- Hana Runčíková získala na 12. ročníku Mělnického Pegasu 2006 čestné uznání v kategorii autorů do třiceti let. Její báseň byla uveřejněna ve sborníku vítězných prací.
- Václav Franc získal 2. cenu na Týnišťském literárním Parnasu v kategorii próza za povídku Občan Brejcha. Oceněná povídka byla uveřejněna ve sborníku vítězných prací.
- Václav Franc vydal v říjnu 2006 knihu Vědecká práce mé ženy. Úryvek z knihy byl oceněn například na letošní Literární Vysochině (2.cena). Obálku navrhl Pavel Hons a kniha vyšla ve spolupráci s pražskou firmou Printia.
- Poezie Václava France (4 básně) vyšla ve sborníku Stoupající hvězdy 2006, vydalo nakladatelství Alisa z Petřvaldu.
- Bohumír Procházka v listopadových Prochorovinách (11/2006) píše v článku Šestnáctý knižní havlbrodský o knižním festivalu v Havlíčkově Brodě, který se konal v polovině října 2006.
- Václav Franc a Pavel Hons vystoupili v pátek 27.října 2006 v knihovně v Nové Pace s programem Ko- ko – ko – dák! Program byl složen s úspěšných scének z minulých ročníků Řehečské slepice.
- Ve čtvrtletníku SVK Hradec Králové U nás (3/2006) vyšel na poslední straně text písně Václava France O tý ševcovský vojně.
- Zlata Zákoutská uveřejnila v novopackém Achátu (11/2006) článek Děti z MŠ ve Školní ulici budou mít o trochu čistého vzduchu méně, zato víc prachu.

Václav

Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrta pořádá v rámci akce Dny poezie v úterý 14. listopadu od 18 hodin večer věnovaný autorům přelomu 19. a 20. století. V knihovně bude otevřena přepážka jako na poštovním úřadě v Místku, kde bude Vladimír Vašek (Petr Bezruč) razítkovat dopisy svým básnickým vrstevníkům, nu a ti povědí něco o svém životě a přednesou ukázkou ze svého díla.

12. MĚLNICKÝ PEGAS 2006

Tucet ročníků literární soutěže pro básníky završili v letošním roce pořadatelé z města na soutoku Labe s Vltavou v sobotu 14. října 2006 dopoledne v Masarykově kulturním domě, kde se od 10 hodin konal program spojený se slavnostním vyhlášením letošního ročníku. Mělnická setkání mají svoji nepsanou tradici, ani tentokrát nechyběly koblíhy od sponzora, dále hlavní pořadatelky Zdenka Líbalová a její maminka Magda. V čele poroty zasedl Jaroslav Schnerch a nechyběla celá řada známých tváří, se kterými jsem se rád po roce setkal (např. Oldřich Damborský mě potěšil tím, že se setkal s úřadujícím řehečským kohoutem Jiřím Šanderou, který se svým titulem náležitě pyšnil). Jičínský LiS měl vedle mé maličkosti i zastoupení díky Hance Ručníkové, v doprovodu maminky a bratra (vloni oceněného).

Ocenil jsem i vylepšené zázemí v malém sále kulturního domu (bylo možno koupit si občerstvení) a připadalo mně, že byl i vstřícnější postoj nového ředitele kulturního domu pana Radima Vajchra k pořadatelům (mimořádně sám v úvodu všechny přivítal). Bohužel i tentokrát chyběli zástupci města (bylo týden před volbami, že by byli zaneprázdněni?).

Programem provázal jako již tradičně Josef Kubias, hlavním bodem první části bylo vystoupení členů Pegasu s recitací vlastních básní. V první části potom ještě vystoupil předseda poroty Jaroslav Schnerch se slovem porotců k soutěžícím. Využil jsem nabídku pořadatelů a jménem našeho spolku poděkoval za připravenou výstavu v malém sále a pozval zúčastněné na Řehečskou slepici 2007 a na Jičínské poetické jaro.

Následovala přestávka, ve které si mohli diváci prohlédnout výstavu čtyř literárních spolků, kterou instalovali členové Pegasu přímo v malém sále (vedle Mělníka, Jičina, také Čáslav a Frýdek - Místek). Náš spolek měl štěstí, že všechny tři panely byly vedle sebe. Byly na nich materiály s přehledem našich aktivit, fotografie z našich akcí a ukázky z tvorby.

V přestávce bylo možno nakoupit vystavenou literaturu, sbírky básníků atp., na malé burze v předsálí. Bohužel je cosi shnilého ve spolku básnickém, chtělo by se napsat s panem Shakespearem, neboť s výjimkou nákupu sborníčku vítězných prací, který i tentokrát nechyběl, se prakticky nic nekupovalo. A zase říkám, kdo jiný má kupovat sbírky básníků, než sami tvůrci. Dokonce podezřívám autory, že už docela opustili i tzv. výměnné akce - sbírku za sbírku.

Po přestávce došlo k předávání cen a čestných uznání. V nejmladší kategorii získal čestné uznání i Ondra Šťastný (nejmladší účastník soutěže a syn Renáty Šťastné). V kategorii do 30 let si čestné uznání odnesla i Hana Ručníková (rodinná tradice zůstala zachována). Z

oceněných autorů se mně dle sborníku vedle Hančiny poezie líbila i tvorba vítěze třetí kategorie Adama Mihalčina (z Libáně) a třeba i Aleše Mísaře (vítěz čtvrté kategorie). Společně s oceněním zazněla vždy jedna báseň z tvorby nejlepších dle výroku poroty (přednášel i letošní jubilant - Miroslav Sigl - 80 let). Celý program doprovázel hudební doprovod (jméno kytaristy jsem si bohužel nezapamatoval).

Vedle soutěže proběhlo mnoho kuloárních jednání (např. s paní Vaďurovou, s Jarmilou Týnkovou o celostátní poetické soutěži v psychiatrických léčebnách atp.). A na závěr pořadatelé pozvali na 13.ročník soutěže Mělnický Pegas 2007 (propozice budou v Kobře, uzávěrka je koncem května 2007).

Závěrem lze pořadatelům poděkovat za standardní program, vydání sborníčku i příjemnou atmosféru, ale ... všimla si toho řada účastníků, že ne vše je úplně ideální. Především se v posledních ročnících výrazně snížil počet účastníků soutěže. Když jsem si namátkou otevřel sborník prací, zjistil jsem, že v roce 2000 se soutěže účastnilo 180 autorů, v roce 2003 dokonce rekordních 265 !!! A letos? Po třech letech pokles o dvě stovky účastníků - 63!

Někdy i čtení poezie členů Pegasu by chtělo oživit (v kuloárech jsem zaslechl, že je to rok co rok stejné).

Vím, jak je to složité a náročné uspořádat podobnou soutěž, ale chtělo by to nějakou změnu, novou krev, nové nápady (pozvat hosty do programu, ale to stojí nemalé peníze). Chtělo by to udělat něco, aby se za pár ročníků nescházela jen hrstka nejvěrnějších, nezavzpomínala na slavná léta, když Pegas byl početně největší básnickou soutěží v Čechách. Nechci jen kritizovat, nabízím se do programu, co kdyby se jednotlivé kluby krátce prezentovaly (rád přijedu a něco předvedu třeba z Řehečské slepice) a co třeba kdyby se někdo z členů Pegasu objevil v přestrojení za mělnického rodáka Viktora Dyka?

Přeji mělnických poetům a poetkám, aby vytrvali a v příštím roce našli ten správný nápad, který přitáhne nové autory! Václav

ZAJÍMAVOSTI NA WEBU ...

www.saspi.cz

Stránky „SASPI“ jsou stránky **S**polečenství **A**matérských **S**PIsovatelů, na kterých může najít uplatnění každý nejen začínající autor. Jak tvůrci stránek říkají – Nepiště do šuplíku, využijte moderní a jednoduché publikace!

Pokud stránky navštívíte, najdete na nich spoustu textů, almanachy, soutěže, TOP listy, můžete diskutovat s podobně zaměřenými lidmi. Zkuste na svém vyhledávači www.saspi.cz a uvidíte ... Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ... trochu jinak

William Styron

(11. červen 1925 – 1. listopad 2006)

V dnešní rubrice Řekni mi, co čteš bych se chtěl zmínit o smutné zprávě, která v minulých dnech oznámila příznivcům literatury, že ve věku 81 let zemřel William Styron, americký prozaik a autor především jedné z největších knih druhé poloviny 20. století (alespoň podle mého názoru) *Sophiina volba*.

Narodil se ve Virginii a účastnil se jako voják bojů za 2. světové války v Tichomoří. Vystudoval Dukeovu univerzitu a pracoval jako nakladatelský redaktor. Následně začal sám psát a za jeho tvorba byla oceněna v roce 1968 Pulitzerovou cenou.

Patří mezi tzv. jižanské autory a z jeho tvorby jsem četl *Dlouhý pochod* (vydal v roce 1952) nebo *Zapal ten dům* (1960), ale zřejmě nejznámější je jeho již vzpomínaná kniha *Sophiina volna*, kterou napsal v roce 1979. Tento psychologický román, jehož vypravěčem je mladý spisovatel Stingo, kterého náhoda svede do jednoho domu s mladou ženou Sophii, která prožila koncentrační tábor Osvětim. V napínavém ději, nakonec Polka prozrazuje svoji osudovou volbu, která navždycky poznamenala její život. Na osvětimském rozřadišti je postavena před otázku, které z jejich dětí zemře a které dostane šanci na život.

Styron sám holocaust neprožil, ale v roce 1974 sám Osvětim a prostudoval všechny materiály, takže zasadil děj do reálného prostředí, vystupují v něm historické postavy (např. velitel KT Hess).

Nevím, jestli jste tuto knihu četli, možná jste viděli i její filmovou verzi s Meryl Streepovou v hlavní roli, ale pokud ji neznáte, tak ji vřele doporučuji k přečtení. Myslím si, že se právem řadí mezi nejlepší knihy zabývající se problematikou 2. světové války. A není to jen válečná kniha, ale je to sonda do života generace utopené v strastech světové války, marně hledající východisko a nový smysl života.

Styron ale není autorem jediné knihy, i když *Sophiina volba* je zřejmě vrcholem jeho umělecké tvorby. Napsal ještě další romány jako *Ulehni v temnotách* (1951) nebo *Doznání Nata Turnera* (1967), která pojednává o černošském povstání v roce 1831, v jehož čele stojí Nat Turner. V roce 1993 vydal vzpomínkové povídky *Ráno na pobřeží*

Václav

PŘEDSTAVUJEME VÁM ... POTŘETÍ

Tentokrát se vydáme do západních Čech a představím vám dvě sdružení, která spolu vlastně srůstají, neboť členové plzeňského spolku, jsou vlastně zakládajícími členy (spíše členkami) toho chodského z Domažlic.

ASON klub PLZEŇ

ASON klub je občanské sdružení mladých a nezavedených autorů západních Čech. Byl založen na počátku 90. let (asi 1992) a jeho hlavní duší je pracovnice plzeňské knihovny Helena Šlesingerová. Právě tato knihovna občanské sdružení zajišťuje a vydává malé knížky autorům. Vydává pravidelně měsíčník PLŽ (Plzeňský literární život) s přílohou ASON listy. Oba tyto časopisy můžete najít na internetových stránkách .

V Plzni se členové setkávají v literární kavárně Jablkoň. Autoři se účastní soutěží a klub měl v roce 2004 asi 100 členů, pořádá například den ASON klubu na hradě ve Velharticích nebo tzv. básničky do dlaně, kdy je rozdávána tvorba autorů ASON klubu.

Vše podstatné o klubu můžete najít na internetových stránkách www.kmp.plzen-city.cz . Mezi hlavní zástupce patří vedle vzpomínané básničky Heleny Šlesingerové a další členka redakce Jana Horáková, šéfredaktor PLŽe Vladimír Novotný, prozaici Lubomír Mikisek (představen v ČAJi), Milan Čechura, a pro nás známý Marek Velebný, účastník Jičínského poetického jara v roce 2004, dále básník Milan Šedivý či Irena Velichová, mladá básnička a řada dalších. Mezi těmi dalšími jsou i dvě dívky, a to Simona Váchalová a Lucie Popovičová, o kterých ještě bude řeč.

S plzeňským sdružením spolupracují i někteří známí autoři (např. Karla Erbová) a jejich tvorba se objevuje v Plži.

Spolupráce jičínského LiSu vznikla především na Jičínském poetickém jaru, kdy jsme zástupce klubu oslovili a oni neváhali a přijeli. Se zástupci jsme besedovali třeba na letošní Literární Vysočině v Chotěboři a o našich aktivitách a především vystoupeních některých z nás se psalo i v ASON listech. V současné době patřím mezi odběratele PLŽe, takže mám dobrý přehled o literární situaci v západočeské metropoli.

Adresa a kontakt : Redakce PLŽe – Bedřicha Smetany 13, 305 94 Plzeň, e-mail: slesingerova@kmp.plzen-city.cz nebo na www.kmp.plzen-city.cz .

CHOFILIS - Chodský filmový a literární spolek Domažlice

Chodský filmový a literární spolek Domažlice vznikl někdy na přelomu let 2004 a 2005 a jeho hlavním cílem bylo na počátku uspořádání Chodského poetického jara, které se uskutečnilo v dubnu 2005 právě v Domažlicích, kde jsem byl přítomen. Jak již jsem naznačil v představování plzeňského klubu, hlavními organizátorkami domažlického snažení jsou Simona Váchalová (z Domažlic) a Lucie Popovičová (z Horšovského Týna). Obě byly tak nadšené atmosférou Jičínského poetického jara, že si řekly, že podobné setkání uskuteční u nich a následující dva roky svoje slovo splnily.

Byl jsem v Domažlicích pouze v roce 2005, ale podle ohlasů na internetu setkání v následujícím roce bylo ještě vydařenější. Obě autorky publikují, vydávají a podařilo se jim ze setkání v roce 2005 vydat sborníček (za rok 2006 chystají) a ze setkání 2006 dokonce vydaly DVD. Pokud vím, tak sdružení nemá vlastní internetové stránky.

Kontaktní adresy jsou : Lucie Popovičová - leila.poe@post.cz, Simona Váchalová - simona.vachalova@seznam.cz .

Václav

TÝNIŠTĚ NAD PARNASEM POSEDMÉ

Posedmé se v sobotu 4. listopadu 2006 konalo vyhlášení soutěže literátů - amatérů Týnišťský literární Parnas 2006. Akce probíhala tradičně v malém sále Kulturního centra Týniště nad Orlicí a byla součástí Týnišťského divadelního podzimu. Akce se konala podle tradičního scénáře posledních let, snad jen s tou výjimkou, že tentokrát chyběl Prochor, také již tradiční účastník. Takže LiS jsem zastupoval pouze já (bohužel i mezi soutěžícími nebyl žádný LiSák co by autor).

Soutěžící v sále přivítala hlavní duše celé akce Jitka Březková, představila porotu (mírně obměněná proti loňsku). Tentokrát chyběl zřejmě již dosluhující starosta pan Daniel a tím i cena starosty města, tradičně vyhlašovaná. Úvodní část patřila slovu poroty, kde především Jitka Březková, ale i Hana Ambrožová a Jan Štefek řekli své připomínky k tvorbě soutěžících. Myslím si, že letos byla tato část pro dobro věci kratší, ono je skutečně divné a někdy až příliš školské opakovat stále stejné věci, např. jaký rozsah mají soutěžící posílat do soutěže atp. Zaujala mě i připomínka o tzv. „štábní kultuře“, kdy jedna soutěžící pošle příspěvky na reklamních letácích.

V diskusi jsem představil naše aktivity, blížící se Den poezie, ale i časopisy ČAJ a KOBRA. Informoval jsem o svých aktivitách (viz sbírka

Autogramy dětství a knihy atentát na senátora Murdycha a Vědecká práce mé ženy). Pozval jsem přítomné do Jičína na 2. Jičínské poetické jaro. Bohužel nikdo další z účastníků aktivity či projekty skupin nepředstavil.

Následoval soukromý rozbor, resp. autor mohl promluvit s porotou diskrétně. Řada autorů tuto možnost využila. Já jsem mluvil s paní Ambrožovou spíše o mé práci Občan Brejcha a potěšilo mě, že jí členky poroty chtějí využít při setkání u příležitosti 17. listopadu. Bohužel nebylo příliš příležitostí promluvit s ostatními soutěžícími, protože velká většina přítomných během programu odcházela, aby stihla spojení. Oceněným potom předávala paní Březková diplomy a ceny prostě mimo program. Škoda! Nevím, odkud soutěžící přijeli, většinou spíše z okolí, a tak mně je trochu divné, že prakticky po hodině zase utíkali. Snad z největší vzdálenosti přijel Jakub P. Malý z Jihlavy, se kterým se znám od vidění z Chotěboře. Promlouvali jsme o svých aktivitách, překvapilo mě, že v Jihlavě neexistuje podobné sdružení jako u nás. Jsem rád, že se panu Malému líbila moje sbírka Autogramy dětství.

Z dalších známých jmen v ročence mezi soutěžícími jsem našel Hanu Šustkovou (získala cenu na Řehečské slepici), Libuši Matysíkovou, Marii Hovorkovou, Jindru Lírovou a Zdeňku Líbalovou (nikdo z nich do Týniště nepřijel).

Následně došlo na přednes oceněných prací, kterého se ujala část skupiny Temno (Jitka Březková a Libor Stolín). Právě Jitka Březková četla ukázkou z mé práce. V závěru došlo na vyhlášení výsledků (soutěžící je znali z ročenky). Bohužel v sále již zůstala pouze hrstka nejvěrnějších. Takže 1. ceny byly uděleny pouze v kategorii C, tj. autoři nad 30 let. V poezii vyhrála Pavlína Pulcová a v próze Ondřej Hník (jeho práci jsem chválil na Šrámkově Sobotce 2006). Já jsem získal v nejkvalitněji obsazené kategorii (podle slov paní Březkové) 2. místo za povídku Občan Brejcha.

V závěru program navštívila s mikrofonem redaktorka hradeckého vysílání ČR paní Dana Voňková, která promlouvala s pořadatelem i soutěžícími (krátce i s mou maličkostí).

Co říci závěrem, poděkovat hrstce pořadatelů a především Jitce Březkové, že dokázali zorganizovat další ročník soutěže. Opět vyšel sborník - Ročenka vítězných prací, což nemají i některé více propagované soutěže. Bohužel pořadatelé neupustili od prapodivného bodového hodnocení prací (0 až 100 bodů). Asi i počasí (ochlazení, sněh, mráz) způsobilo malý počet soutěžících přítomných na vyhlášení a především jejich předčasné odchody.

Jak již jsem psal v minulosti Týnišťský literární Parnas by se měl zaměřit spíše na mladé začínající autory, představoval bych si, že by na jeho platformě vzniklo sdružení autorů, kteří by se sešli častěji než

jednou za rok (a někdy ani to ne). Víím, že to není jednoduché, ale myslím si, že by to nejen soutěži, ale i vývoji začínajících autorů prospělo. Prospělo by to i programu vyhlášení, který by potřeboval oživit, dát mu nějakou náplň a směr. Ono tady nejde ani tak o soutěž, ale mělo by jít o setkávání, nové kontakty a těm příliš neprospívá, když porota sedí s odstupem od soutěžících, soutěžící zase sedí ve své ulitě, jako by se něčeho báli nebo čekali na nějakou výzvu či příležitost. Uvedu příklad, již několik let v Týništi rozdávám ČAJE a KOBRY, navrhuji osobně mladým autorům, aby se ozvali, že jejich tvorbu uveřejním v našich tiskovinách. Zatím marně, bez odezvy! A pak že mladí autoři nemají kde publikovat !
Václav

OTÁZKA PRO ... Jindru LÍROVOU

Patříš mezi úspěšné autorky oceňované na nejrůznějších literárních soutěžích. Ve spolku vedeme často diskuse o kladech i záporech soutěží. Jaké jsou tvoje zkušenosti a myslíš si, že by mělo existovat pro soutěžící nějaké omezení (např. věkový limit)?

Literární soutěže mám ráda pro jejich zvláštní atmosféru, lidičky, s kterými se na nich setkávám... Jsme země soutěživá, přesto je každá literární soutěž jiná, každá má svůj specifický ráz, daný krajovými zvláštnostmi a zvyky. Tam, kde je soutěžících méně, vládne většinou přátelská, skoro až rodinná atmosféra, jiné je to u soutěží s celostátní působností, jejichž pořadatelé si mohou dovolit i kulturní vystoupení na vysoké úrovni.

Nejvíce mě mrzí, když se léty zaběhlá literární soutěž musí z neznámých důvodů zrušit, např. populární Tachovská reneta, pořádaná pouze pro ženy po celé desetiletí. Kolik užitečných kontaktů i vzácných přátelství jsme na ní mohli navázat!

Myslím si, že by se soutěžící měli dělit do kategorií, ale stačí bohatě do a nad 35 let. Skutečnost, že autoři, kteří již vydali básnickou sbírku, nehraje v soutěžích žádnou roli.

Přimlouvala bych se za to, aby byly tyto užitečné akce sponzorovány obecními i městskými úřady a mohly tak mít prostor pro kulturní využití soutěží (viz Proseč Terézy Novákové). Chybí mi též nedostatečný zájem medií o konečné zhodnocení akcí a doplnění o fotodokumentaci a ukázky oceněných prací autorů.

V Mělníku 3. listopadu 2006

Jindra Lírová

(Jindra Lírová, básnířka z Mělníku, členka Obce spisovatelů)

TVŮRČÍ SETKÁNÍ V PŘÍCHOVICÍCH

Milí přátelé,

zveme vás všechny na již 23.ročník otevřeného tvůrčího setkání, které pořádá Skupina XXVI na římsko-katolické faře v Příchovicích v Jizerských horách.

Letošní akce se uskuteční od pátku 1.12. do neděle 3.12.2006.

Už v pátek se sejdeme a přečteme něco ze svých dílek v 19 hodin na starokatolické faře v Desné v „kruhu rodinném“ u místního faráře Ivana Pešky. Z příchovické fary budeme scházet do Desné pěšky o 18-té hodině. Existuje i výhodné spojení autobusem z Prahy: Praha-Černý Most 17:00, Desná 18:43. U tohoto autobusu můžeme na vás počkat. Pak-li budete v Desné bloudit, můžete se mě dovolat na mobilu 777 135 776.

V sobotu během dne se k nám kdokoliv může přidat. Jdeme totiž na výlet do okolních lesů (zvláště lákavé pro Pražáky).

Hlavní program započne po 19-té hodině v prostorách příchovické fary. Je to program zcela otevřený, nijak - kromě času - omezený. Vystoupit může kdokoliv se svými básněmi, kratšími prózami, jistě bude i dostatek místa k výstavě obrazů, fotek či kreseb. Lze do prostoru vrhat i manifesty, sehrát i nějaké kousky (divadelní), k dispozici je klavír k nejrůznějším improvizacím atd. Imaginace ať je oslavována na svém tažení Jizerskými horami!

Pro ty, kteří k nám zavítají poprvé: Příchovice se nacházejí na pomezí Krkonoš a Jizerských hor, zhruba 4 km nad Tanvaldem, či 2 km nad Kořenovem - motorestem, který leží na silnici z Desné do Harrachova. Nocleh je zajištěn na vytápěných půdách ve vlastních spacácích, pro choulostivější pak i v pokojích na palandách. I o stravu bude postaráno. Prosíme jen, abyste ctili řád domu našich hostitelů, především nekouřili v prostorách fary.

P.S. Tuto pozvánku můžete předat i dalším ze svého okolí, kteří by měli zájem přijet.

6. výročí KOBRY!

V listopadu 2006 spatřilo světlo světa první číslo KOBRY. Za těch 6 let si našla „KOBŘIČKA“ své příznivce a jsem rád, že jsem byl na celé cestě jejího vývoje. Doufám, že ještě nějaký ten pátek vydržím.

Václav

Na Mělnickém Pegasu si diváci mohli prohlédnout výstavu čtyř literárních spolků, kterou instalovali členové Pegasu přímo v malém sále Masarykova kulturního domu (vedle Mělníka, Jičína, také Čáslav a Frýdek - Místek). Náš spolek měl štěstí, že všechny tři panely byly vedle sebe. Byly na nich materiály s přehledem našich aktivit, fotografie z našich akcí a ukázky z tvorby.

Foto Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 7. Číslo 11. Listopad 2006.

(12. listopadu 2006)

www.kobra.zde.cz